

۱۴۲۱۲۲۶

۱۴۰۳، ۱۰

ژوژه ساراماگو

کوری

برندۀ جایزه نوبل ۱۹۹۸

ترجمه

زهره روشنفکر

ساراماگو، ژوزه، ۱۹۲۲ - م. سaramago, Jose

کوری / اثر ژوزه ساراماگو؛ ترجمه‌ی زهره روشنفکر.

تهران: مجید، ۱۳۸۸.

ISBN: 978-964-453-100-2

۳۹۲ ص.

فهرستنويسي براساس اطلاعات فيبا.

عنوان اصلی: Ensaio Sobre a Cegueria: romance

كتاب حاضر از متن انگلیسي با عنوان 1997 Blindness: a novel, 1997

به فارسي برگردانده شده است.

۱. داستان‌های پرتغالی — قرن ۲۰. الف. روشنفکر، زهره،

۱۳۵۰ - مترجم. ب. عنوان: نايپنائي — داستان.

PQ۹۲۷۶ / ۴۹۱۳۸۷

۱۳۴۲ / ۳۴۲

۱۵۶۳۵۱۸

شماره‌ی کتابشناسی ملي

نشریه سازن

انتشارات مجید

تهران، خ. انقلاب، خ. ۱۲ افروزدین، کوچه نوروز، پلاک ۱ واحد ۲

تلفن: ۰۶۴۹۵۷۱۳ - ۰۶۶۴۹۵۸۸

کوری

ژوزه ساراماگو

ترجمه‌ی زهره روشنفکر

چاپ نهم، تهران، ۱۴۰۲ ه. ش.

نسخه ۵۰۰

نسخه پردازی و آماده‌سازی: گروه تولید انتشارات مجید

لینوگرافی مهر، مجتمع چاپ و صحافی تاجیک

طرح جلد: احمد قلیزاده

همه‌ی حقوق محفوظ است.

شابک: ۲-۹۷۸-۴۵۳-۹۶۴-۱۰۰

ناشر همکار: نشر به سخن

www.majidpub.com

مقدمه

انتقاد ژوزه ساراماگو در این رمان از نشناختن آدمها نسبت به وجود خود و قدرت تعقل و تواناییهای درونی خودشان است. کوری ای که در این رمان شیوع پیدا می‌کند و بعدتر کمی گریبانگیر تمام افشار جامعه می‌شود برخلاف بیماری کوری، یکی از انتشار است. کورهای این رمان به جای آنکه در یک تاریکی مطلق غرق شوند، در یک سندی بی‌پایان و بسیار نورانی غرق شده‌اند و به جای آنکه سیاهی باعث کوری آنها شوند، نور شدید مانع از قدرت دید آنهاست.

بی‌شک چنین مرضی یک نوع تمثیل است و اشاره انتقادآمیزی به آدمهایی دارد که با وجود روشنایی و نور کافی راه خود را گم می‌کنند. چشم باعث می‌شود که آدمی به دنیای بیرون از وجود خود توجه کند و از درون خودش غافل شود و نتواند نیروهای درونش را کشف کند و عقل را به درستی بنا به موقعیتی که در آن قرار دارد، به کار گیرد. ساراماگو برای اینکه سردرگمی و بی‌هویتی آدمها را نشان دهد؛ از نثری دشوار استفاده کرده است و توجهی به علایم نقطه‌گذاری و پاراگراف‌بندی نمی‌کند و حتی دیالوگهای اشخاص داستان را تنها با یک ویرگول از هم جدا می‌کند و این شاید به این دلیل باشد که می‌خواهد دنیای پیچیده کورها را کورتر نشان دهد؛ اما درباره ساراماگو باید گفت که این کار درنتیجه منظوری از این دست نیست و این سبک نگارش ساراماگو است که در رمانهای

دیگر شن هم دیده می‌شود؛ ولی در این رمان این سبک نوشتاری او ناخواسته کمک به نشان‌دادن سرگشته‌گی آدمهای رمانش می‌کند.

ساراماگو در این رمان مسائل اجتماعی زیادی را به باد انتقاد می‌گیرد. بی‌تحرکی و خمودگی آدمها، اطاعت‌های کورکورانه، رکود در برابر فشارهای اجتماعی و سیاسی، سکوت در برابر زورگویی افراد زورمندار و... جنبه‌هایی انتقادی است که در این رمان به خوبی مشخص و بارز است.

شخصیت‌های داستان نام ندارند و داستان در زمان و مکان معینی روایت نمی‌شود و این نیز نشان از بی‌هویتی آدمها دارد.

ساراماگو همچنین به بررسی احساسات و عواطف آدم در موقعیت‌های دشوار زندگی می‌پردازد و به شیوه‌ای خاص در کنار انتقادهای شدیدالحن که گاه جنبه صدور یک بیانیه ساده‌یاری را دارد، مسائل رمانتیکی را مطرح می‌کند و ابتدا یک ایده توسط یکی از شخصیت‌های داشтан می‌دهد و در روند داستان آن را دنبال می‌کند تا سرانجام به نتیجهٔ مطلوب خود رسد؛ که احساسات و عواطف آدمی تابع روال طبیعی زندگی آدمها نیستند و این ایک منطق والا و ماورایی هستند که منشأ آنها را نمی‌توان در دنیای مادی جستجو کرد.

رمان کوری یک رمان بسیار جذاب است که گرچه ممکن است به خاطر پیچیدگی نثر آن، در ابتدا قدری مشکل به نظر بیاید؛ اما خوانندهٔ صبور وقتی چند صفحه از آن را می‌خواند و با حال و هوای آن آشنایی می‌یابد؛ چنان جذب آن می‌شود که می‌خواهد همه آن را به یکباره بخواند تا آخر این داستان فلسفی را بداند و بعد به نظر می‌رسد کسی تا آخر این داستان را بخواند و تحت تأثیر عمیق قرار نگیرد و تا چند وقت به آن فکر نکند.

برای کاهش دشواری سبک نگارش ساراماگو، ترجیح داده‌ام تاقدیری با علایم نوشتاری زیان فارسی و پاراگراف‌بندیهای لازم و نیز جدا کردن دیالوگها، دشواری آن را تخفیف دهم تا خوانندگان بتوانند بهتر با حال و هوای داستان و شخصیت‌های آن کنار بیایند و نیز بسیاری از اصطلاحات و ضرب المثلهایی که در این رمان آمده، تا حد امکان مانند متن ترجمه کرده‌ام تا از این بابت به نشر

ساراماگو وفاداری بیشتری داشته باشم.

آنچه درباره خود روزه ساراماگو می‌توان گفت این است که او در سال ۱۹۲۲ در کشور پرتغال و در نزدیکی شهر لیسبون در یک خانواده فقیر به دنیا آمد و دشواری مالی زندگی نگذاشت تا تحصیلات دانشگاهی خود را به آخر برساند و به ناچار مشغول کار شد. ساراماگو در سال ۱۹۹۸ موفق به دریافت جایزه ادبی نوبل شد. آثار او عبارتند از: کشور گناه، بالتازار و بلیموندا، سالمگ ریکاردو ریس، قایق سنگی، تاریخ محاصره لیسبون، انجیل به روایت عیسی مسیح، کوری، یادداشت‌هایی از لانسروت و همه نامها. آثار ساراماگو تاکنون به ۲۵ زبان زنده دنیا ترجمه شده است.

مترجم